

af mine Bøger, at min Indtægt har været Nil, og han kommer da ikke til at svare en eneste Skilling i personlig Skat; men dersom den samme Mand læret efter tjener tre Gange saameget, som han ellers har tjent i Gjenemsnit, og han efter Andres Betragtning vil skule de to Trediedele, saa kommer han i Virkeligheden til at blive i høj Grad begunstiget ved dette Lovforslag. I ethvert Fald er dette et overordentlig farligt Princip at indføre, og det har man besværrer tilbøieligt gjort muligt ved den Maade, hvorpaa man har fortolket Kjøbstadkommunaloven, thi deri giver jeg det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) Ret, at det er ved Lovens og Indenrigsministerens forenede Bestræbelser, at vi have faaet det Slags Vedtægter, som vi nu have i Kjøbstadkommunerne, og jeg tror ikke, at det er en meget ærlig Udførelse af Lovens Forskrifter som er foregaaet i flere Byer, thi saaledes som man har søgt at gjennemføre dem, kan der forekomme Exempler paa, at en Mand, der har den bedste Leilighed af Verden til at betale den største Skat i Kommunen, paa Grund af tilfældige, uheldige Spekulationer, kan blive fri for at betale Skat, medens en saadan Mand, som lader være at spekulere, men som kun har fra Haanden i Munden, og hvis Indtægt man let kan overse, skal betale Skat. Hvad dernæst angaar Fabrikker, — som det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Fenger) nævnte — da kan det ganske vist tænkes, at en Mand har opført værdifulde Bygninger, hvorved han har forregnet sig, men det tror jeg ikke er saa vanskeligt at komme over. Naar en Mand f. Ex. har anlagt en Fabrik med meget store Bekostninger, men det da viser sig, at det slaar feil for ham, idet hans Fabrikata ikke kunne affattes — maaske fordi man gaar hen og forandrer Tolden eller Eligt — saa vil den Bygning, som han har opført, jo ikke være værdifuld, saa vil Manden ikke længere være nogen velhavende Mand, og saa kommer han ikke til at svare Skat af den store Formue. I det Hele taget vil man rette sig efter, hvad Verdien af hans Bygning er i Handel og Wandel efter et Skjøn paa den Tid, Skatten paalignes, og hvis Bygningen altsaa har tabt i Verdi i en væsentlig Grad til den Tid, Skatten lignes, saa vil det ved selve Skattens Ansættelse ikke blive taget i Betragtning, hvor meget Kapital han oprindeligt har stillet deri. Med Hensyn til Skatter paa Luxusgjenstande da maa jeg erklære, at jeg er fuldstændig enig i, at den Mand, der har Naad til at anvende noget mere paa Nydelse — det være sig nu timelig eller aandelig Nydelse — maa ogsaa kunne betale Skat deraf. Han maa, idet han anlægger hele sin Husboldning, gjøre sig det klart, at dette fordres, og hvad enten det saa er Malerier eller smukke Tæpper, hvormed han forlyster sit Die, eller Musik, hvormed han forlyster sit Dre, eller fine Vine, hvormed han forlyster sin Smag, det

er lige meget; har han Naad til at nyde Alt dette, saa har han ogsaa Naad til at betale. For saadanne enestaaende Exempler, som blev nævnt, kunde der jo nemt findes en Undtagelsesregel, hvilket jo ikke kunde genere i fjerneste Maade. Der kunde jo let tages en saadan Bestemmelse, at de formuende Mand, som gave deres Formue til offentlig Brug og Benyttelse, skulde være frie for at betale Skat deraf saalænge, som dette vedvarede. Det er ogsaa blevet fremhævet, at vi kunne bruge et Surrogat for den direkte Formuebeskatning, idet det er blevet anført som Nr. 2, at vi kunde faae omtrent det Samme ud ved at sætte Indtægten af Formue højere end Indtægten af Virksomhed, og man har ment, at dette var en mere praktisk og lettere løselig Maade. Jeg forstaaer ikke i fjerneste Maade denne Betragtning. Man skal da ansætte en Mand's Skatteindtægt efter den Kilde, hvorfra den hidrører; men for at vide, hvilken Del af en Mand's Indtægt der hidrører fra Formuen, maa man jo vide Formuens Størrelse og dens Bestaffenhed. Man maa da komme til det Samme, maa kjende Kilden for at kunne komme ind paa denne Vej; men naar man kjender den, saa forekommer det mig, at man ligesaa godt kan tage Skatten af Formuen efter visse Regler, som man kan tage Skatten af Indtægten af Formuen og sætte denne højere. (Udførelse.) Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) erklærer, at der er stor Forskjel. Det ærede Medlem har nu levet sig saaledes ind i sine Theorier, at jeg godt vil tro, at det staar klart for ham, men derfor er det ikke sagt, at det, der staar klart for ham, er praktisk udførligt og rigtigt i og for sig. Jeg skal ikke negte, at jeg kan underskrive den Dom, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) har udtalt, at ville de Herrer ind paa denne Vej, saa komme De med Hensyn til dette Spørgsmaal ind i en Suppedas, hvorved De slippe bort fra selve Tingen og faae kun Stallen tilbage. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at under Forhandlingernes Gang ville de ærede Medlemmer for Odense Amts 1ste Valgkreds og Veile Amts 1ste Valgkreds nok blive enige om at fremsætte Forslag, der kunne danne en Bro over til dem, som ikke ville have nogen Indkomstskat; thi som saadan kan Forslaget maaske bruges, men ingenlunde til at hævde Principet om Formuesbeskatning, og jeg tror derfor, at de ærede Medlemmer her i Salen, som ville have det hævdet, og som ansee det for retfærdigt, ikke let skulle gaa med paa den Gald. Med Hensyn til en stigende Stala skal jeg heller ikke komme ind paa, hvorvidt det, der er fremfat af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds, er rigtigt eller ikke. Det er mig mindre magtpaaliggende, hvad der kan siges for eller mod dette, end det er mig magtpaaliggende at hævde Retfærdigheden derved, at vi faae en Beskatning med